

„DANSKEREN“
ET NYHEDS- OG OPBYGGELSESBLAG FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danstern“ udgives Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00.
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.
Advertising rates made known upon application.
I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Dansterns“ Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk, som avterker i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at få Oplysning om det avterkede, bedes de altid omtale, at de saa Avterkendet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Mark! Siden da det Spøtternum, der stod til vor Raadighed i dette Nr., var optaget, har vi modtaget tre Indsendelser, som Indbeneder af Henjyn til Samfundets Karsmøde, beder om Plads for denne lge. Vi imødefom saa gerne de ærede Indsendelses Anmodning, men det bedste, vi under Omstændighederne kan gøre, er at lode dem blads i det Nr., der udgives 13. Juni, samme Dag, som Karsmødet i Keenah begynder.

Derom er der dette Meninger.

Min gode Ven Pst. J. J. Skid sig ifred i Nr. 18 bl. a.:
„Den eneste Nytte af den hidtil førte Forhandling om Vigningen er, saa vidt jeg kan se, den, at disse, der tror paa Kreds-Delegation, har faaet en velkommen Lejlighed til at avertere deres Teori i saa Henseende. Og saa vi Kreds-Delegation, saa er Kredsene dermed udtaget over. Vignen mere Forhandling om eller Uifredshed med Vigningen. Kreds-Kassen betaler alle Lejser for de saa udvalgte Delegerer; der sendes til Karsmødet. De maas kan saa Lov at sidde hjemme hvert Aar — endog saa uden at betale de \$5 til Vigningen. Selvfølgelig har de Lov til som andre stiftelige Venner at komme til Karsmødet som Karsfolk i sin Hælfed for at høre Forhandlingerne imellem de større Personligheder, naar de vel at mærke selv betaler deres Biljetter.“

Man lægge Mærke til Udtrykkene „de saa udvalgte Delegerer“, „de maas kan saa Lov at sidde hjemme hvert Aar“ og „Forhandlingerne mellem de større Personligheder“. Det Totalindtrykt, som anførte Passus giver, er, at der som vi saa freedsdelegerede Karsmøder, saa bliver vor Kirkes Styrelse mindre demokratisk eller mere aristokratisk.

Det var aldrig faldet mig ind paa, at der kunde gøres en Indvendning af den Art imod fredsdelegerede Karsmøder. — Lad os rasjonere en Smule derover.

Det skal straks indrømmes, at jo mere direkte Folket — baade gennem Initiativ og Referendum — kan saa Anledning til at øve Indflydelse paa Styrelsen, des mere demokratisk eller stoffelig bliver den. Utsaa ogsaa for Kirkeskjølet kan saa Anledning til direkte at øve Indflydelse paa Kirkes Styrelse, desmere demokratisk eller stoffelig bliver den.

Men direkte Folketjære er jo en ligeferm Umulighed baade i Stat og Kirke.

Brø engang at tænke Tanken om direkte Folketjære af vort Lands politiske Anliggender til Ende. Alle de stemmeberettigede i vort Lands 100 Millioner Indbyggere skulde samles paa eet Sted for at raadslaa! Jernbanerne kunde ikke bære dem! Ingen By kunde rumme dem! Ingen menneskelig Stemme kunde høre alle dem alle paa en Gang! osv. osv.

lens Anliggender. Men mange forskellige Henjyn umuliggør dette. Alerede under vor nuværende Forfatning er det de saa udvalgte Delegerer, der samles for at raadslaa, drøfte og bestemme, og de maas kan saa Lov at sidde hjemme hvert Aar, om man ellers har Lov til at falde dem maas, der ikke bliver valgt som Delegerer til Karsmødet.

Det kan vi absolut ikke komme bort fra, at det maas blive forholdsvis „saa udvalgte“, der udgør og maas udgøre Karsmødet. Som vi nu har det, da er de tjenligstendende Præstier i Samfundet og saa en Række Delegerer fra hver Menighed og to fra Menigheder af en vis Størrelse „de saa udvalgte“.

Men den store Hæmpe ved vor nuværende Styremetode er — ikke at de „udvalgte“ udgør Karsmødets forhandlende og besluttende Medlemmer, men at de, som har Raad til at betale Omkostningerne, udgør Karsmødet, og flere maas de fattige Præstier og fattige maas Menigheder er hindrede fra at deltag.

Dette gælder da særlig Inderstedsene. Af Fortægnelsen over stemmeberettigede Medlemmer ved sidste Karsmøde ser jeg, at der var tre Præstier (den ene rimeligvis fordi han som Direktions Formand for D. L. S. var med dertil) fra Atlantik-Kredsen, men ingen fra Pacific-Kredsen. Af Menighedsdelegerer var der en fra Pacific-Kredsen og ingen fra Atlantik-Kredsen.

Vor nuværende Forfatning giver derfor de mere bemidlede og central lokaliserede Menigheder og Præstier Anledning til at styre gennem Karsmødet med Udelukkelse af de mindre bemidlede og uheldigere lokaliserede Menigheder og Præstier.

Det er ikke helt fri for at bære Præg af noget aristokratisk, skønt jeg viligt indrømmer, at det ikke er aristokratisk Tænder, men derimod Forholdene her i Landet, der er Skuld i dette Forhold. Men da det nu er komplet umuligt at have direkte Folketjære, og vi derimod er tvungne til at styre gennem Representanter, saa er det, jeg har ment og mener fremdeles, at vi burde bruge den retfærdigste og mest praktiske Representationsmetode at styre efter.

Staten har valgt et Representationsystem, som giver alle Landets egne lige Adgang til at være med i det hele Lands Styrelse. Det giver Lokaltetene — By, County, City — saa stor Selvstændighed, som det nogenlunde er muligt, og saa sender de enkelte Valgrettede hver sine „saa udvalgte“ Mand til Kongressen, og de andre (uden derfor at regnes for „smaa“) maas sidde hjemme hvert Aar.

Og vi har som Kirkesamfund taget eet Skridt i samme Retning, idet vi har inddeelt Samfundet i Kredse og givet hver Kreds Frihed til at drive selvstændig Kredsmission. Det var netop et Skridt i demokratisk eller kirkefolkelig Retning, og der er vist ikke mange, som ønsker, at vi skal gøre det Skridt tilbage.

Jeg mener, at et andet Skridt i samme Retning vil være Kredsdelegerede Karsmøder. Derved tænker jeg paa, at ved Karsmøderne kan Menighedsfolkene virkelig blive repræsenteret, og naar saa disse Karsmøder valgte Representanter til Karsmødet, saa blev det virkelig stoffelagtige Delegerer, der kom til at udgøre Karsmødet.

Ovenstående har jeg ikke skrevet herfor for at vække Misforståelse med vor nuværende Styremetode eller for atter at bringe Spørgsmaalet om fredsdelegerede Karsmøder paa Bane — om det var min Hensigt, saa var det mere, jeg vilde sige — men blot for at imødegaa den Indvendning, at det skulde være mindre retfærdigt og demokratisk at saa en saadan Ordning vedtaget. Jeg er af modfat Mening.

A. M. Andersen.

Luther College.

Dette Emne synes at bringe overraskende Resultater efter at den Forhandling, som har været ført herom. Det er derfor næsten med Uvilje, at jeg igen tager Del i den Diskussion, som nu igen er paabegyndt, ligesom en Forberedelse til en Forhandling paa vort tilfundsede Karsmøde. Jeg kan ikke saa andet ud af det, end at det er i højeste Grad udygtige for vort Kirkesamfund, at en saa-

dan Forhandling synes at være udygtig. Er vi da virkelig udygtige til at drive den lille Skole? Indes der virkelig ikke en Mand blandt os, som er dgytig nok til at optage den Værgning, efter at vi nu, jaalænge Samfundet har befundet, har forjagt at drive Skole? Eller er det Samfundet, som er udygtigt til at faa bagved og lade den fornødne Støtte? Vi roser os af at tilhøre den Kirke, hvis Banebrødere saa klarere end nogen anden paa hans Tid, hvilede Magt og hvilede Betsigelse, der ligger i et kristeligt Skolearbejde. Og endda har det ud, som om man nu samfund med, at vi fejlsig holder den Bevægelse, som har fremkaldt, vil til at indskrænke vort i Forvejen nok saa ringe Arbejde paa dette Omraade. Mon det vil bidrage til at gøre vor Anseelse i vore nordiske Brødreres Line, som her gør et dgytigt Arbejde? Vi roser os af at tilhøre Verdens mest oplyste Folk, Folkeskolens Børdrelser, og saa synes vi endda at være uoplyste nok til ikke at kunne indse saadanne Skoleens Betødning. Skal vi med Kraft have vor Stilling som dansk luthersk Kirkesamfund? Eller skal vi lade i den nye Primatordomsæpore og indskrænke os til deres Støtte? Er vi for udygtige eller for fattige til at give vor Ungdom den Børdrelse, som kan danne Karakteren i og for kristelig Retning og staa fæstet dem for Livet og Stammen her nede? Skal vi give dem over paa Maade og Unaade til de antikristelige Statsfolk eller til en eller anden Sælt af forme og danne dem efter deres Vilje? Eller skal vi ogsaa her begynde os for i det, som Herren giver? Vi maas give Svaret. Lad det blive givet under vdring og hjerterlig Ven til Gud og ikke i Uheldighed eller Trods.

Til? Karsmødets Gæster!

Angaaende Løsforsindelser til Keenah ophjæf følgende:
Paa Chicago og North Weibern er der flere Tog dagligt fra Chicago. Om Morgenen Kl. 9 (Ankomst til Keenah Kl. 1.55 Eft.) Middag Kl. 12 (Ankomst 5.30 Eft.) og Eft. Kl. 3 (Ankomst Kl. 8 Aften) og et Rattog (Kl. 2.15), der kommer hertil Kl. 8.15 Morgenen. Paa „Soo“-Banen er der Tog fra Chicago om Morgenen Kl. 8.50 (Ankomst til Keenah 3.21 Eft.) og et Rattog Kl. 2.15 (Ankomst 7.35 Morgenen).
Fra Minneapolis tages Tog paa „Soo“-Banen enten om Morgenen Kl. 7.15 (8.20 fra St. Paul) med Ankomst til Keenah 4.39 Eft. eller Aftenog 7.05 (fra St. Paul 7.40) Ankomst 3.39 Morgenen. Til dette Rattog kan der faaes Turist-Sovevogn.
Og saa vil vi jo gerne, at mange af eder, der vil gæste os, vil om muligt komme Tirsdag Eft. enten i nu kommer med R. B. eller „Soo“-Banen. Ser med fra Begyndelsen!

Søndagskole-Tidsterner.

En Henvendelse til Karsmødet.

Sovidt undtagne ved, er de beundrede „Søndagskole Læsterner“ endnu under Udarbejdelse. Jeg har sluttet mig til, at Grundten, hvorfor de ikke allerede er udfornne er den, at de Maad, der har givet ind, har for meget andet Arbejde at udføre. Viljen er sikkert god.

Det vilde ogsaa være yderst uheldigt om Arbejdet blev forjaget og Resultatet blev saadant, at man tabte Tilbliden til Sagen omkring i Menighederne.

Jeg er af den Mening, at det Arbejde er af en saadan Art, at de Maad, der skal udføre det, burde have mindst en Maanedes Tid til det Arbejde udelukkende. De burde komme sammen nu i Sommer og lægge sin hele Tid paa det Arbejde, indtil det er fuldført og Læsterner med hvad dertil hører, for det første Aar, foreligger.

Kan den forenede Kirke, der Gud sig Lov i den senere Tid har vist Lagn paa Gode til at løse Op-gaver ikke magte at saa det ordnet saaledes?

Maaske de Menigheder, hvis Præstier er paa nævnte Komite kunde saa Vejledning fra Blair eller fra Kredsen, de tilføjer, medens deres Præst blev givet Tid til at udføre dette vigtige Svøer. Dette til Karsmødets Overvejelse.
L. P. S. Sigshy.

Hvorfor ikke?

Ja, hvorfor ikke lade os saa Luther College i Racine til et Hospital og Gamlehjem? Jeg har tænkt paa det saa lidt, lige siden den blev lukket. Jeg er vis paa, den vilde blive til megen Betsigelse og Glæde, Seren til Værd og Mennefsene til uigelig Gavn. Der er mange gamle, som oprigtig ønsker, de kunde leve deres sidste Dage i det smukke danske Hospital. De synes jo, det er en Udenlandsrejse til Briss, Colo., og vi mangler virkelig et luthersk Hospital. Det er katolik næsten alle Begynder i amerikanske Hospitaler; saa siges der nok, de er slette. Sa tall for store Penges og deres fri Vilje i eet og alt; ellers blæser de os et Stykke. Hvor vilde det ikke være dejligt, om der var luthersk Hospital og alt luthersk og skandinavisk, hvor der vilde blive Pressebaade for Sjælen og Begemet i mange Tilfælde. Og der kunde ældre eller syge Præstier være til stor Betsigelse, mere end nogen aner, og der er sikkert ogsaa kristne Læger i vort Sprog; jeg tænker flere. Ja, jeg er doerlig til at udtrykke mine Tanker paa Pa-

vir; men jeg har bestandig søgt i Tanterne med Hospital og Gamlehjem i Luther-Bogningen. Og nu er vi ved Karsmøde igen, og jeg ved vi trænger meget haardt til begge Dels; det tiltrænges mere end mange andre Ting, Dog, det forlanger jeg mig jult ikke saa meget paa. Men som nu der er 2 Værnehjem med saa Børn, og Værneren paa det ene kunde nok have dem alle, og den anden kunde blive Gamlehjem. Ja, det er jeg maaske ikke klar over, men jeg er klar over, at vi trænger til dansk Hospital og Gamlehjem i Wisconsin, og bestandig hører vi disse Ord: Kunde vi blot blive i Wisconsin paa vore gamle Penge paa et Alderdomshjem. Og de har jo alle et lille Hjem, som de følger, og Hjemmet naar jo saa, hvad de har, nu saar Samfundet drøfte vaa Karsmødet, hvad man tror der er bedst? Dora.

Til? Karsmødets Gæster!

Angaaende Løsforsindelser til Keenah ophjæf følgende:
Paa Chicago og North Weibern er der flere Tog dagligt fra Chicago. Om Morgenen Kl. 9 (Ankomst til Keenah Kl. 1.55 Eft.) Middag Kl. 12 (Ankomst 5.30 Eft.) og Eft. Kl. 3 (Ankomst Kl. 8 Aften) og et Rattog (Kl. 2.15), der kommer hertil Kl. 8.15 Morgenen. Paa „Soo“-Banen er der Tog fra Chicago om Morgenen Kl. 8.50 (Ankomst til Keenah 3.21 Eft.) og et Rattog Kl. 2.15 (Ankomst 7.35 Morgenen).
Fra Minneapolis tages Tog paa „Soo“-Banen enten om Morgenen Kl. 7.15 (8.20 fra St. Paul) med Ankomst til Keenah 4.39 Eft. eller Aftenog 7.05 (fra St. Paul 7.40) Ankomst 3.39 Morgenen. Til dette Rattog kan der faaes Turist-Sovevogn.
Og saa vil vi jo gerne, at mange af eder, der vil gæste os, vil om muligt komme Tirsdag Eft. enten i nu kommer med R. B. eller „Soo“-Banen. Ser med fra Begyndelsen!

Søndagskole-Tidsterner.

En Henvendelse til Karsmødet.

Sovidt undtagne ved, er de beundrede „Søndagskole Læsterner“ endnu under Udarbejdelse. Jeg har sluttet mig til, at Grundten, hvorfor de ikke allerede er udfornne er den, at de Maad, der har givet ind, har for meget andet Arbejde at udføre. Viljen er sikkert god.

Det vilde ogsaa være yderst uheldigt om Arbejdet blev forjaget og Resultatet blev saadant, at man tabte Tilbliden til Sagen omkring i Menighederne.

Jeg er af den Mening, at det Arbejde er af en saadan Art, at de Maad, der skal udføre det, burde have mindst en Maanedes Tid til det Arbejde udelukkende. De burde komme sammen nu i Sommer og lægge sin hele Tid paa det Arbejde, indtil det er fuldført og Læsterner med hvad dertil hører, for det første Aar, foreligger.

Kan den forenede Kirke, der Gud sig Lov i den senere Tid har vist Lagn paa Gode til at løse Op-gaver ikke magte at saa det ordnet saaledes?

Maaske de Menigheder, hvis Præstier er paa nævnte Komite kunde saa Vejledning fra Blair eller fra Kredsen, de tilføjer, medens deres Præst blev givet Tid til at udføre dette vigtige Svøer. Dette til Karsmødets Overvejelse.
L. P. S. Sigshy.

Hvorfor ikke?

Ja, hvorfor ikke lade os saa Luther College i Racine til et Hospital og Gamlehjem? Jeg har tænkt paa det saa lidt, lige siden den blev lukket. Jeg er vis paa, den vilde blive til megen Betsigelse og Glæde, Seren til Værd og Mennefsene til uigelig Gavn. Der er mange gamle, som oprigtig ønsker, de kunde leve deres sidste Dage i det smukke danske Hospital. De synes jo, det er en Udenlandsrejse til Briss, Colo., og vi mangler virkelig et luthersk Hospital. Det er katolik næsten alle Begynder i amerikanske Hospitaler; saa siges der nok, de er slette. Sa tall for store Penges og deres fri Vilje i eet og alt; ellers blæser de os et Stykke. Hvor vilde det ikke være dejligt, om der var luthersk Hospital og alt luthersk og skandinavisk, hvor der vilde blive Pressebaade for Sjælen og Begemet i mange Tilfælde. Og der kunde ældre eller syge Præstier være til stor Betsigelse, mere end nogen aner, og der er sikkert ogsaa kristne Læger i vort Sprog; jeg tænker flere. Ja, jeg er doerlig til at udtrykke mine Tanker paa Pa-

a) Enhøvr Præst eller Professor i Den for. danske Kirke, som paa Grund af Sogdom eller Alderdomshøghed har maattet nedlægge sit Embede; eller som har naaet 60 Aars Alderen og har nedlagt sit Embede.
b) Enfer efter Medlemmer af Fondet.
c) Afdsede Medlemmers efterladte Børn under 16 Aar.
d) De under 11, b) nævnte Enfer, jairemt de har opfyldt Medlemsbetingelserne.

VII. Pensionen.

Pensionsberettigede faar udbetalt et ligeligt Beløb saa stort, som Fondets Indtægter tillader, dog i intet Tilfælde over \$500 aarlig.

VIII. Tab af Pensioneret.

Pensionsretten tabes:
a) af Præstier og Professorer, som:
1. Af guldige Grunde afsættes fra deres Embede.
2. Jnden 20 Aars Tjeneste i Den for. danske Kirke opgiver deres Værgning og gaar ind i anden Livsstilling.
3. Forlader Den for. danske Kirke, uden at dens Karsmøde kan godkende Aarjagen til deres Udtrædelse.
4. I to paa hinanden følgende Aar undlader at betale deres Medlemsafgift.
b) Pensionerede Enfer, som indtræder i nyt Egteløb.
c) Pensionerede Børn, som har fuldt 16 Aar.
Anm.: De under VIII, a) 2 nævnte Medlemmer kan saa deres Indtrædelsesafgift tilbagebetalt, dog uden Menter.

IX. Væjrelse.

Den for. danske Kirkes Karsmøde vælger Væjrelse for Fondet. Denne skal bestaa af 5 Medlemmer, Formand, Rættormand, Sekretær, Kasserer og Sjælpefasserer, deraf 3 Præstier med Tjenestetid paa 3 Aar og 2 Rægmænd med Tjenestetid paa 2 Aar. De vælges saaledes, at 1 Præst og 1 Rægmænd afgaar hvert Aar, Væjrelsen tjener med Ansvar for Karsmødet.

X. Medlemsbevis.

Fonds-Væjrelsens Formand og Sekretær udfærdiger et lovforneligt Medlemsbevis til ethvert Medlem, som har opfyldt de i disse Regler fastsatte Betingelser.

XI. Hødringer.

Hødringer i denne Konstitution kan foretages af Samfundets Karsmøde med to Trediedels Majoritet, men kun efter at Forslaget har været forelagt et foregaende Karsmøde.

Vilove.

1. Væjrelsens Pligter.
(a) Formand: Væjrelsens Formand skal sammenkalde Væjrelsen, naar han finder det nødvendigt, og lede dens Forhandlinger, udfærdige Anvisninger til alle Fondets Udgifter, indberette til den for. danske Kirkes Karsmøde og til Væjrelsens egne Møder samt have Tilfom med Fondets hele Virksomhed.
(b) Rættormanden skal bistaa Formanden i Udøvelsen af hans Virksomhed og lede Væjrelsens Møder i Formandens Fravar.
(c) Sekretæren skal føre udførlig Protokol over Forhandlingerne ved Væjrelsens Møder, besjære den forekommende Korrespondance, opbevare Fondets Arkiv samt føre Fortægnelse over Medlemmer og pensionsberettigede.
(d) Kassereren skal stille en saadan Kaution, som Karsmødet bestemmer. Han skal føre Regnskab over Fondets Midler og anbringe samme efter Væjrelsens Bestemmelse. Han skal modtage alle Indbetalinger, foretage alle Udbetalinger efter Formandens Anvisning og fremlægge Fondets Regnskab ved den for. danske Kirkes Karsmøde og for Væjrelsen, naar samme træder det.
(e) Sjælpefassereren skal bistaa Fondets Kasserer paa saadan Maade, som Karsmødet eller Væjrelsen nærmere bestemmer.

2. Revision af Regnskab.

Pensionsfondets Regnskab er revideres af den forenede Kirkes Revisionskomite.

3. Væjrelsesmøder.

Væjrelsen holder Møde under den forenede Kirkes Karsmøde, og i øvrigt naar Fondets Interesser træder det.

4. Rejsjegodtgørelse.

Væjrelsesmedlemmer faar deres Rejsjegodtgifter til Væjrelsesmøder godtgjort af Fondets Kasse. Dette gælder dog ikke til Mødet under den for. Kirkes Karsmøde.

5. Storum.

Et Hjerlat af Væjrelsens Med-

lemmer skal udgøre Storum ved Væjrelsesmøder.
6. Øprettelse.
Fondet skal betragtes som øprettet under Dato af 31. Oktober 1917.
7. Afgørelse.
Ethvert Spørgsmaal om Medlemmer, Pensionsberettigelse osv. afgøres af Fondets Væjrelse med Ansvar over for Samfundets Karsmøde.
8. Hødring af Vilove.
Hødringer i disse Vilove kan foretages af Samfundets Karsmøde med fuppel Majoritet, efter at Forslaget først har været behandlet af Fondet Væjrelse.
Anmærkning til Oenigheden.
Ved sidste Karsmøde valgtes vi som Komite til at revidere Forslaget til Regler for en Pensionskasse. Til Medlemmer af Komiteen valgtes Pst. R. S. Kjeller, S. Skov Nielsen og R. P. Lang. I Løbet af Aaret resignerede Pst. R. S. Kjeller, og da der ingen blev udnævnt i hans Sted, henlaa Arbejdet til de andre to Medlemmer. I Karsberetningen siges jeg, at Komiteen skulde „revidere Reglerne“, men da der ikke havde fundet nogen Drøftelse Sted, hvorved det var blevet paapejdet, hvad der var at andre ved Reglerne, saa var Komiteen henvist til at handle efter Tøst og fremlægge sin beredte Resultatet.
Aarjagen til at Arbejdet først offentliggøres nu er, dels at vi har haft saa meget ekstra Arbejde, at det var vanskeligt at saa Tid, dels at naar det blev troft lige før Karsmødet, vilde det være i frisk Minde, og endelig at Karsberetningen kun forlanger det offentliggjort inden Karsmødet. Der vil være Tid nok for saadanne, som ikke maatte komme til Karsmødet, at indsende sine Betænkninger til Mødet.
Da Forslaget jo maas komme for Karsmødet til Drøftelse, anføres her det iffy for nødvendigt her at begrunde de Hødringer, der er foretaget. Komiteen.

Kurume, Japan.

May 6th, 1917.
Dear Rev. G. B. Christiansen!
We suppose, when this letter reaches you, that you are having the Annual Convention of the United Danish Evangelical Lutheran Church. We er very glad to have the honor of writing to you and send a word of greeting to all the Brothers and Sisters in Christ across the ocean through you.
We thank you heartily for your earnest and faithful assistance of many years for the soul-winning-work in our country, which we are very glad to say is developing more and more, and all the Christians who belong to the Japanese Evangelical Lutheran Church, we may say, the whole Japanese nation join us in thanking you.
Kurume is, as you know, the first place where the American United Danish Mission Board began the work, and it is now sixteen years since that time.
A few centuries ago the Roman Catholics began the work here among high and low, and they had a great many believers; from the Daimys to the townpeople. But as their way of teaching was not evangelical, and added to that the persecution of the government was so severe, that it made the people think that the Christianity is an injurious heretical doctrine, and that thought has taken a deep root. So in recent years in spite of hard work of the Protestant preachers there were hardly any converts, only the Buddhism and other superstitions religions got powerful. At last the churches of 5 sects, which began the work here had to give up in great disappointment. Just at that time, our Evangelical Lutheran Church began our work here for the 3 million cheap without a shepherd in this most difficult place, by opening a preaching place, obedient to opr Lord's Command. Of course we met hardships akin to despair, which others met, and we have experienced also the cold reception and contempt which they experienced. But the Grace of God and the guidance of the Holy Spirit was greater than the difficulties. After a few years the foundation of our church in a spiritual sense, got firm and our work got comparatively easy. Now, after 16

Efterskrift: Ovenstaaende Skrivelse taler for sig selv.

„Varme Hjerter, varme Hjerter“ det aander Skrivelsen af for Herrens Sag i Kurume o.s.v. Samfundsvener! skulle vi ikke møde Henvendelsen om Hjælp til en Kirke i Kurume med et varmt Hjerter, saa skal det lykkes med at saa en Kirke opført derovre med det første.
Dette til Overvejelse nu før end Karsmødet.
I broderlig Ærbødhed
G. B. Christiansen.

years, our Kurume church has greater member of attendants both for the service and the Sunday school, more than they have in others places in Japan, among the Lutheran church. This, we sincerely believe, is by the grace of the unseen Hand and your unceasing help, and we all thank you very much. Praise be to our God who maket "the stone which the builders rejected the Corner stone."
The members of this church encouraged by your love in giving them the land for the church and parsonage, made up their minds to do their best as a christian however hard the struggle may be.
And now, the member of christians have increased and the rooms (part of the parsonage) in which the services are held, have become too small even for ordinary services, and we feel the necessity of a Church very much. We have been saving up money for this purpose with earnest prayer, for the last 10 years, and it has now got the \$400, and to add to this sum \$600 has been offered newly as a church-building fund so that it makes \$1000. The building estimate comes to \$10,000 at least, as every thing has gone up since the war began. We are told that the estimate of the Buddhist temple which is to be completed this year, in this city, is \$50,000 so our \$10,000 is not very much to be surprised at.
What we have laid up is only a tenth and we regret it is so little, but we believe our Lord will not despise this money for he knows how this was collected. Some have gone without even necessary food, and there is some money from a young man whose father and sister have been ill a long time, and who supports a large family, then there is a lady who has sold her dresses, and there is a soldier who had lost faith, and who hearing about this fund, returned to his former faith and out of a full heart, sent money, from a far off place. Some non-christians just out of goodwill to us, sent in their contributions. These are only a few instances, but when we think of all the pains taken in saving the money, our hearts overflow with thankfulness.
We hear that the other churches, in this place, are thinking of building churches, and must we, who are foremost in number and in other points, alone be left behind without a proper place to worship God!
We have made up our minds to have our long-looked-for church built, (which is a most pressing need) and to make a good progress in our work on this memorable year of 400th anniversary of the Religious Reformation.
Ah! Brothers and Sisters who are in Christ! May we implore you to remember us both with your earnest prayers and gifts.
When the steeple of the temple of the Lord of Hosts stands in the midst of our city of Kurume, then your love towards us, Japanese, for Christs sake will be carved never to be forgotten, in the hearts of the members of the Lutheran church (which is needless to say, in all Kurume citizens hearts.
May the grace and peace of God be with you always.
We are yours truly,
J. Yonemura,
Chairman of the building committee.
J. Tsuboike. S. Morodomi.
J. Yoshida. M. Tsuboike.
J. Kumamaru. J. Teshibashi.
J. Nakadono. K. Kumamaru.
M. Numami.
Members of committee.

Efterskrift: Ovenstaaende Skrivelse taler for sig selv. „Varme Hjerter, varme Hjerter“ det aander Skrivelsen af for Herrens Sag i Kurume o.s.v. Samfundsvener! skulle vi ikke møde Henvendelsen om Hjælp til en Kirke i Kurume med et varmt Hjerter, saa skal det lykkes med at saa en Kirke opført derovre med det første.
Dette til Overvejelse nu før end Karsmødet.
I broderlig Ærbødhed
G. B. Christiansen.